

Księga Ezechiela

Rozdział 34

1. I doszło mnie słowo WIEKUISTEGO, głosząc: 2. Synu człowieka! Prorokuj przeciw pasterzom Izraela; prorokuj i oświadczyć im, tym pasterzom: Tak mówi Pan, WIEKUISTY: Biada pasterzom Izraela; tym, którzy sami siebie paśli! Czyż pasterze nie powinni paść trzody?! 3. Wyście zjadali tłuszcz, odziewaliście się wełną, a tuczne zarzynali! Lecz trzody nie paśliście! 4. Słabych nie krzepiliście, chorego nie leczyliście, zranionego nie obwiązaliście, spłoszonego nie sprowadzaliście, a zabłąkanego nie odszukaliście; lecz rzadziliście gwałtem i srogo. 5. Tak się rozproszyły i się rozpierzchny z powodu braku pasterzy oraz poszły na żer wszelkiej polnej dziczy. 6. Moja trzoda błaka się po wszystkich górach i po każdym wysokim pagórku; Moja trzoda się rozpierzchnęła po powierzchni całej ziemi, i nikt się o nią nie pyta, nikt jej nie szuka. 7. Dlatego, pasterze, słuchajcie słowa WIEKUISTEGO! 8. Ja jestem żywy – mówi Pan, WIEKUISTY! Ponieważ, z powodu braku pasterzy, Moja trzoda stała się łupem, ponieważ Moja trzoda poszła na żer wszelkiej polnej dziczy, a Moi pasterze nie pytali o Moją trzodę, lecz pasterze paśli samych siebie, a Mojej trzody nie paśli; 9. dlatego wy, pasterze, słuchajcie słowa WIEKUISTEGO! 10. Tak mówi Pan, WIEKUISTY: Oto Ja przeciw pasterzom! Zażadam z ich ręki Mojej trzody i ich usunę od pasterzenia trzodą. Nie będą nadal pasterzyć ci, co pasą samych siebie! Ocalę Moją trzodę z ich paszczy, by nie szły im na żer. 11. Tak mówi Pan, WIEKUISTY: Oto sam przychodzę, ujmuję się za Moją trzodą oraz się za nią rozglądam. 12. Jak rozgląda się pasterz za swą trzodą, gdy przebywa wśród rozproszonych owiec – tak się będę rozglądał za Moimi owcami i ocalę je ze wszystkich miejsc, dokąd zostały rozproszone w dzień obłoku i gęstej mgły. 13. Wyprowadzę je z narodów, zgromadzę je spośród ziem oraz sprowadzę je do ich kraju. Będę je paść na górach izraelskich, w parowach i we wszystkich osadach kraju. 14. Będę je paść na pięknym pastwisku, a ich błonie będą na wyniosłych górach Izraela. Tam mają się wylegiwać na pięknym błoniu oraz paść się soczystą paszą na górach Izraela. 15. Ja sam będę pasterzył Mojej trzodzie i Ja sam dam im się wylegiwać – mówi Pan, WIEKUISTY. 16. Odszukam zabłąkaną, sprowadzę spłoszoną, obwiążę zranioną, a słabą pokrzepię; ale tłustą i silną zgładzę. Będę im pasterzył pośród sądu! 17. A do was, Moje owce, tak mówi Pan, WIEKUISTY: Oto rozsądzę między jedną owcą, a drugą; między baranami, a kozłami. 18. Czy wam nie wystarcza, że pasiecie się na najlepszym pastwisku, bo nadmiar waszej paszy tratujecie nogami; że pijecie najczystsza wodę, bo pozostała macie waszymi nogami? 19. A Moja trzoda – ona ma się paść tym, co stratowaliście waszymi nogami; i musi poić się tym, co zmaciliście waszymi nogami! 20. Dlatego tak do nich mówi Pan, WIEKUISTY: Oto sam tu przybywam, bym sądził między jagnięciem tłustym, a jagnięciem chudym. 21. Ponieważ się rozpychacie boki i grzbietem, a waszymi nogami bodzicie wszystkie słabe, tak, byście je dalej rozegnali, 22. dlatego dopomogę Mojej trzodzie, by już nie była łupem; i będę sądził między jednym jagnięciem, a drugim. 23. Ustanowię nad nimi jednego pasterza, aby im pasterzył –

Mojego sługę Dawida; ten będzie je pasł i ten będzie ich pasterzem. **24.** A Ja, WIEKUISTY, będę im Bogiem, a Mój sługa Dawid będzie wśród nich przywódcą; Ja, WIEKUISTY, to wypowiedziałem. **25.** Nadto zawrę z nimi przymierze pokoju i wyplenię z kraju drapieżne zwierzęta, aby mogły bezpiecznie mieszkać na puszczy oraz sypiać po lasach. **26.** Uczynię przedmiotem błogosławieństwa – je, oraz okolice Mojego pagórka; będę też spuszczał deszcz w swoim czasie – będą to deszcze błogosławieństwa. **27.** Polne drzewo wyda swój owoc, ziemia wyda swój plon, zaś oni będą bezpiecznie przebywać na ziemi. I poznają, że Ja jestem WIEKUISTY, gdy skruszę sworznie ich jarzma oraz je ocalę z ręki ich ciemiężców. **28.** Nie będą nadal łupem narodów, a dzicz ziemi przestanie je pożerać; będą mieszkać bezpiecznie i nikt ich nie wystraszy. **29.** Wyprowadzę im szczep ku chwale, a w kraju nie będą niszczone głodem; nie poniosą też pohańbienia od narodów. **30.** I poznają, że Ja jestem WIEKUISTY, ich Bóg z nimi, a oni są Moim ludem, domem Izraela – mówi Pan, WIEKUISTY. **31.** Zaś wy, Moja trzodo, trzodo Mojego pastwiska – jesteście ludźmi; Ja jestem wasz Bóg – mówi Pan, WIEKUISTY.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012